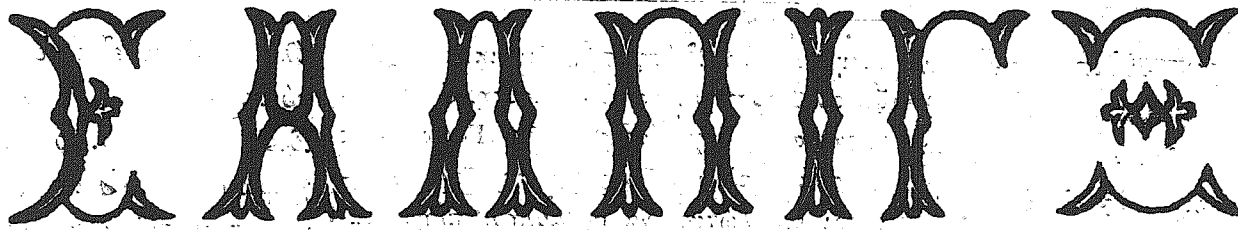

Συνδρομή ετήσια
προπληρωτέα.

Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8

Εν τοῖς χωρίοις 6

Εν δὲ τῷ ἑξω-
τερικῷ φρ. 15

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Καταχωρήσεις
προπληρωτέα.

Εἰδοποιήσεις καὶ
διατάξεις κατ' ἀπο-
κοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ
προγράμματι, δω-
ρεάν.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

Ο ΚΑΙΡΟΣ ΗΜΩΝ

Πολλάκις ἐπῆλθεν ἡμῖν ἡ ἰδέα, ὑπ' αὐ-
τῶν δυστυχῶς τῶν πραγμάτων ὑπα-
γορευομένη, νὰ γράψωμεν περὶ τοῦ
Κλήρου ἡμῶν, καὶ πάντοτε ὑπεχώρει
ὁ κάλαμος ἐνώπιον τῆς μεγάλης τῆς
ἀληθείας πικρίας, ἐνώπιον τῆς ἀξιοδα-
κρύτου θέσεως ἣν προϋτίθετο νὰ ἐκτυ-
λίξῃ οὗτος πρὸ τῶν ὁμμάτων τοῦ ἔτι
καὶ μάλιστα τοῦ ἑξω δημοσίου. Ἀλλ'
ἐὰν ἡ διατραγώδης παντός κακῶς ἔχον-
τος δύναται μικρὸν πρὸς μικρὸν νὰ ἐ-
πιφέρῃ θεραπείαν τινὰ προσελκύουσα τὴν
προσοχὴν τῶν καταλλήλων πρὸς τοῦτο,
πολλῷ μᾶλλον εἶνε ἀναγκαῖα αὕτη εἰς
πράγματα ὧν ἡ ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταρ-
ρυθμισ, καίτοι οὕσα ἐκ τῶν πρωτί-
στων φροντιδῶν, παρεωράθη δυστυ-
χῶς καὶ παρεμειλήθη ὡς μὴ ὠρείλει.

Ἐν Κύπρῳ ὑπολογίζεται ὅτι ὑπάρ-
χουν περὶ τοὺς χιλίους ἱερεῖς, συμπερι-
λαμβανομένων καὶ τῶν ἐν ταῖς Μητρο-
πόλεσι καὶ τοῖς Μοναστηρίοις διαβιούν-
των κληρικῶν ὡς καὶ τῶν ἐν ταῖς πό-
λεσιν ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ
λοιπῶν ἐγγάμων ἱερέων. Ἐκ τῶν χιλί-
ων τούτων, 200 περίπου γνωρίζουν
μόνον ἀνάγνωσιν καὶ διὰ τὴν ἀναγνώ-
σιν χειρῶν γραφῶν πρέπει τοῦτο νὰ ᾔνε-
γραμμένον διὰ χαρακτῆρων ὁμοίων
τοῖς τοῦ τύπου. Τούτων ὡς καὶ πεν-
τακοσίων ἄλλων περίπου ἡ ἀνάγνωσις
εἶνε ταιαύτη ὥστε ἀλλοίμονον εἰς τὸν
ἐκκλησιαζόμενον ἐκεῖνον τὸν γνωρίζον-
τα γράμματα ἀδύνατον νὰ μὴ φύγῃ
ἐκ τῆς Ἐκκλησίας. Ὅχι μόνον εἰς πᾶ-
σαν γραμμὴν προφέρονται στρεβλά δύο
καὶ τρεῖς λέξεις, ἀλλὰ καὶ τὰ κόμμα-
τα καὶ αἱ τελεῖαι εἶνε δι' αὐτοὺς στο-
λίδας τοῦ τύπου. Κόμματα καὶ τελεῖαι
κάμνουν μόνον ὅπου εἶνε ἀνάγκη νὰ
λάβωσι νέαν ἀναπνοήν. Καὶ φυσικῶς
τῷ λόγῳ, ἀφοῦ δὲν γνωρίζουν καθόλου
τί λέγουσιν. Τὰς διαφορὰς προσευχῶν
καὶ εὐχῶν θεωροῦν ὡς κατὰ τὸ ὅποιον
πρέπει νὰ διαβάσῃ οὖν ὅσον τὸ δυ-
νατὸν γρήγορα διὰ νὰ τελειώσῃ μίαν
ὥραν ἀρχήτερα, ἀλλ' ἐὰν μεταβάλ-
λουν λέξεις καὶ ἐννοίας εἰς βλαστημίας,
ὅπερ συχνὰ συμβαίνει, ἀποσοῦν τοῦτο.

Τίς νὰ τοὺς διδάξῃ; Τὰ γράμματα
ταῖς ἐμάνον ἀπο ομοίους τῶν διδασκα-
κάλους. Εἶνε λοιπὸν εὐκόλον νὰ ἐννοή-
σῃ πᾶς τις καὶ τὴν ἡθικὴν κατὰστασιν
τῶν τοιούτων ἱερέων καὶ ἐκ τούτου
νὰ συμπεράνῃ καὶ νὰ ἐννοήσῃ ποῖον
τὸ ἀληθὲς αἷτιον τῆς ὁσμῆς κα-
ταπτώσεως τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθη-
ματος καὶ τῆς πρὸς τὴν θρησκείαν
καὶ τὰ θεῖα αὐξήσεως ψυχρότητος·
ἐκ τούτου δὲ καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον
μέρος ἡ αὐξήσις τῶν διαφορῶν ἐγκλη-
μάτων, παρὰ τοῖς χωρικοῖς ἰδίως, δι'
οὗς, ἐκλειπούσης τῆς παιδείας καὶ τῆς
μορφώσεως, μόνος χαλινὸς ἦτο ἡ θρη-
σκεία.

Διότι πῶς νὰ μὴ αἰσθανθῇ ψυχρό-
τητα πρὸς τὰ θεῖα ὅταν βλέπῃ λει-
τουργόν, ἀπτόμενον τῶν ἀχράντων
μυστηρίων, ἱερέα, ἐν καταστάσει μέθης
διατελούντα, ἡ ἐκεῖνον ὅστις καθ' ἑ-
κάστην πράττει τὰ αἰσχίστα, ἡ ἐκεῖ-
νον ὅστις ἐνῶ λειτουργεῖ φιλονεικεῖ καὶ
ὕβριζει; πῶς νὰ μὴ σκεφθῇ, «ἐκεῖνος,
παπᾶς, ποῦ ξεύρει τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ,
καὶ κάμνει ἔτσι, καὶ ἐμὲ θὰ μὲ τιμω-
ρήσῃ ὁ Θεὸς πῶς κάμνω τὰ ἴδια ἢ καὶ
ὀλίγον παραπάνω;» Ὁ χωρικὸς ἐν
τῇ ἀμαθείᾳ του θέλει Θεὸν ἐκδικήσων
θέλει νὰ ἴδῃ τὸν ἱερέα ἐκεῖνον τιμω-
ρούμενον αὐθωρεῖ. ὑπὸ τῆς θείας δίκης
ἄλλως ἀπελπίζεται. ὁ Θεὸς ἀπεμα-
κρύνθη πλέον ἀπὸ μᾶς» λέγει. Ἰδοὺ καθ'
ἡμᾶς ὁ πρῶτος καὶ κύριος λόγος καθ'
ὃν ἐκπίπτει παρὰ τοῖς χωρικοῖς ἡ θρη-
σκεία. Τίς θὰ τοὺς διδάξῃ νὰ μάθωσι
καλῶς τί ἐστὶ θρησκεία καὶ τί ἐστὶ Θε-
ός;

Ἐκ τῶν ὑπολειπομένων 300 ἱε-
ρέων, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἱερομο-
νάχων, 200 περίπου εἶνε ὅσοι ἐζητῶν ἢ
ζῶσιν εἰς Μοναστήρια ἢ Μητροπόλεις
καὶ ὁπῶροῦν ἐμάθον καλὴν ἀνάγνωσιν,
συναισθάνονται τὴν ἀξίαν τοῦ σχήμα-
τός των καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιβαλ-
λόμενα ἱερὰ καθήκοντα καὶ κατὰ τὸ
μᾶλλον καὶ ἥττον ἀντιληπτὸν τὴν
ἐκτελεστέαν ἔχοντες 80 περίπου ἐκ
αὐτῶν ἀποκευαμένον ἐκδιδάχθησαν εἰς
ἀσκητικὰς καὶ ἐκκλησιαστικὰς σχολαίς, καὶ 20 μό-
λις εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς τούτων δὲ τῶν

20 μόλις 8 εἶνε ἱκανοὶ νὰ διδάξωσι τὸν
λαὸν ἀλλ' εἰς καὶ μόνος, ἐν Λευκωσί-
ᾳ, ἐπαγγέλλεται ἀπὸ καιροῦ εἰς και-
ρὸν τὸν ἱεροκλήρυκα. Ἐννοεῖται ὅτι με-
ταξὺ ὅλων τούτων δὲν καταλέγουμεν
καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς τῆς νήσου, αἵτινες
ἔχουν καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν θέλησιν
πρὸς τὸ νὰ διδάσκωσι τὸ ποίμνιόν των,
καὶ οὐδέποτε ἀφίνουν νὰ παρελθῇ εὐ-
καιρία χωρὶς νὰ πράξωσι τὸ καθήκον
των τοῦτο.

Εἶνε λοιπὸν δίκαιον, εἰς μίαν τοι-
αύτην μεγαλόννησον καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τούτων τῶν φώτων καὶ τῆς προόδου νὰ
εὐρίσκηται ὁ κλήρος εἰς ταιαύτην θέσιν;
Δὲν ἦτο ἄρα γε δυνατόν οἱ τέσσαρες
τῆς νήσου θρόνοι νὰ φροντίζωσιν νὰ
πέμπωσι κατὰ δύο ἢ τρία ἔτη εἰς τὴν
ἐν Χάλκη θεολογικὴν Σχολὴν ἢ ἀλλὰ-
χοῦ, νέους κληρικούς, ἀποφοίτους τῶν
ἐνταῦθα ἐλληνικῶν σχολῶν, νὰ σπου-
δάξωσι τὴν θεολογίαν καὶ νὰ ἐπιστρέ-
ψωσιν εἰς τὴν πατρίδα των, νὰ περι-
φέρωνται δὲ ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον νὰ
διδάσκωσι τὸν ἀκατήχτητον ὅλως λαὸν
τῆς νήσου, ὅστις ἀγνοεῖ καὶ τί πιστεύ-
ει καὶ πῶς πρέπει νὰ πιστεύῃ καὶ νὰ
λατρεύῃ τὸν Θεόν; Διὰ τοῦ τρόπου
τούτου δὲν θὰ ἐδιορθώνοντο βαθμηδὸν
καὶ οἱ ἱερεῖς μας (ἀφοῦ ριζικὴ θερα-
πεία εἶνε ἀδύνατος) συναισθανόμενοι
τὸ ὕψος τοῦ ἐπαγγέλματός των, καὶ δὲν
θὰ κατελαμβάνε παρὰ τῷ λαῷ καὶ
ἡ θρησκεία τὴν ἀνήκουσαν θέσιν της;
Καὶ ἐν πάσῃ δεδομένη περιστάσει δὲν
θὰ εἴχομεν κληρικούς ἀξίους νὰ κατα-
λάβωσι θέσεις καὶ αξιώματα ἐν τῇ
νήσῳ; Ἰδοὺ ὅτι ἀποθνήσκει εἰς Ἀρχιε-
ρεὺς καὶ ζητοῦμεν μὲ τὸ κηρὶ τὸν
πισκοπὸν καὶ θὰ ᾔνε κατόρθωμα ἂν
εὐρεθῇ.

Ἡ χριστιανικὴ θρησκεία ἀπαιτεῖ
τὴν κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν διδασκίαν
καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου
ὅπως διὰ τῆς ὑγιούς τούτου ἐρμηνείας
κατανόησις ὁ λαὸς τὸν ἀληθὴ τῆς θρη-
σκείας σκοπὸν καὶ ἀπεβίβη τὰς θρη-
σκομανεῖς ἐκεῖνας προλήψεις καὶ δεισι-
δαιμονίας. Κατὰ τίνος λοιπὸν ἐπιπίπτει
κατὰ πρῶτον λόγον ἡ μομφὴ ὅταν
γνωστῇ εἰς ὅλον τὸν χριστιανικὸν κό-
λον ὅτι οἱ κληρικοὶ τῆς νήσου δὲ τῶν

σμον ὅτι ἐν Κύπρῳ οὐδέποτε γίνεται
 τοῦτο οὔτε ἐν ταῖς πόλεσιν οὔτε εἰς τὰ
 χωρία ; Πῶς ἀπαιτοῦμεν λοιπὸν νὰ μὴ
 σκανδαλίζηται ὁ ἀπλοῦς λαὸς ὅταν
 βλέπῃ παράβασιν τῶν νηστειῶν καὶ
 ἄλλων τινῶν ἐπουσιωδῶν διατάξεων
 τῆς Ἐκκλησίας, ὅταν τὸν διατηρῶμεν
 διὰ τῆς ἀσυγγνώστου ἀδιαφορίας μας
 εἰς ἐντελῆ ἄγνοιαν τοῦ ἀληθοῦς τούτων
 σκοποῦ καὶ νομίζοντα ταύτας ὡς ἀ-
 ναπόσπαστα τῆς θρησκείας δόγματα,
 εἰς ποῖον ἀντανεκλᾶται ἡ κατὰ τῆς
 ἀδιαφορίας ταύτης μομφὴ εἰμὴ κατὰ
 πρῶτον λόγον εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς μας
 καὶ κατὰ δεύτερον λόγον καὶ ἐν μέρει
 μόνον εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς, ἀνεχομένους
 ἀμαθεῖς καὶ βαρβάρους ἱερεῖς, παρο-
 ρῶντας, δὲ καὶ οὐδεμίαν προτίμησιν
 ἀποδίδοντες εἰς τοὺς ἐγγραμμάτους
 καὶ πεπαιδευμένους ὁσάκις τέλος πάν-
 των τύχωσι τοιοῦτοι ;

(ἀκολουθεῖ)

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Ἀπό τινος ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Εὐαγγελιστρίας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ εἰσῆχθη ἡ τετράφωνος μουσικὴ τὴν ὁποίαν ὁμοῦς καὶ πάλιν θὰ ἐξοβελίσωσι τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ κοινὸν καὶ ἐκτὶ ὧς καὶ ἐνταῦθα καὶ πανταχοῦ εἶνε διηρημένον εἰς δύο κόμματα. τὸ μὲν, εἰσισμένον εἰς τὸ ν' ἀκοῇ τῆς τετραφώνου εἰς θέατρον καὶ συναυλίας, ἀποστρέφεται τὸ Βυζαντινὸν σύστημα· τὸ δὲ, εἰσισμένον εἰς τὸ ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐπικρατοῦν σύστημα καὶ ὕψος τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, δὲν δύναται ν' ἀκοῇ τετράφωνον καὶ νὰ αἰσθάνηται ὅτι εὐρίσκεται εἰς Ἐκκλησίαν· νομίζει ὅτι μεταβάλλεται αὐτὴ εἰς θέατρον ἢ συναυλίαν. Τὸ καθ' ἡμᾶς, εὐμοιρήσαντας νὰ ἐγγίτωμεν ἄκρῳ δακτύλῳ ἀμφοτέρω τὰ συστήματα, φρονούμεν ὅτι καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ἔχουσι δικαίον. Ἐν ἰδιαίτερά «μελέτῃ περὶ Μουσικῆς ἐν γένει» θέλομεν πραγματευθῆ καὶ ἀναπτύξει τὰ τε πρότερά τε καὶ ἑλαττώματα ἐνὸς ἐκαστοῦ τῶν συστημάτων, καὶ τί ἀπαιτεῖται καθ' ἡμᾶς, ὅπως τὸ σύστημα τῆς ἡμετέρας ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς διὰ μικρῶν ὁλῶς τροπῶν καὶ ἀτημάντων σχεδὸν ἀλλοιωσέται προπλάθῃ ἀμέσως ἀρμονικὸν χαρακτῆρα κατὰ τὸ ἡμετέραν καὶ τῇ ἡμετέρᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἀρκετὰ ἐκαστοῦ τῶν λεπτοῦνθεντῶν ὄργανα τῆς ἀκοῆς τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Τοῦτο μόνον λέγομεν ἤδη ὅτι τὸ μὲν Εὐρωπαϊκὸν σύστημα, ἐνεκεν τῶν σκληρῶν, ἀποτόμων καὶ τολμηρῶν στροφῶν καὶ θέσεων ὧν ποιεῖται χρῆσιν, οὐδόλως ἀρμόζει τῇ ἀνατολ. ὀρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ, τὸ δὲ Βυζαντινὸν, ἐνεκεν τῶν ἐν αὐτῷ παρεκτάξεων τουρκικῶν καὶ ἀραβικῶν θέσεων καὶ διαιρέσεων τῶν τόνων, πρόσθε δὲ καὶ τῆς κακῆς καὶ ἐρρίνου προφορᾶς πολλῶν ψαλτῶν (ἐρρίνων ψαλτῶν πρέπει νὰ λέγομεν καὶ ὅχι ἐρρίνου Μουσικῆς, διότι ἡ Μουσικὴ οὐδόλως πταίει κατὰ τοῦτο) ἐφθασεν εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον. Ἡ θεωρητικὴ ἐγκρίσις ἀκριβῶς ἐν τῷ μέτῳ, τὰ δὲ

στοιχεῖα καὶ ἡ ιδιότης τῆς Μουσικῆς τοῦ Βυζαντινοῦ συστήματος εἶνε τοιαύτη, ὥστε δύναται αὕτη εὐχερέστερον τῆς Εὐρωπαϊκῆς νὰ φθάσῃ τὸ μεσαῖον τοῦτο σημεῖον, ὡς δύναται εὐκολώτατα νὰ μεταβληθῇ πληρέστατα εἰς Εὐρωπαϊκὴν, ἐνῶ αὕτη πάνυ δυσκόλως δύναται νὰ φθάσῃ τὰ προτερήματα τοῦ Βυζαντινικοῦ συστήματος.

Е Г X 42 Р I A

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν, κατὰ τὴν ἐπιστολὴν τῆς Α. Μακαριότητος καὶ τὴν εἰδοποίησιν τοῦ Ἐξάρχου τοῦ θρόνου κ. Θεοφυλάκτου, συνῆλθον μερικοὶ πολῖται καὶ ἐξέλεξαν τοὺς κ. κ. Εὐαγ. Νικολαΐδην, Μιχ. Η. Μιχαηλίδην, καὶ Σπύρον Ἀραοῦζον (τοὺς ἰδίους δηλαδὴ οὓς ἡ πόλις ἐξέλεξε τότε διὰ τὴν ἐκλογὴν ἀρχιερέως) ὅπως μετὰ τοῦ ἀγ. Ἐξάρχου συνεργάζωνται εἰς τ' ἀφορῶντα τὸν χρεῶντα θρόνον. Περιμένουν ἤδη οὗτοι τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἀγ. Ἐξάρχου, καθὼ προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅπως ἄρξωνται τῶν ἐργασιῶν των, εἰς δ' ἐξ αὐτῶν θὰ σταλῇ εἰς Λάρινα καὶ ἵνα λάβῃ μερικὰς ἀναγκαίας σημειώσεις. Ἡ ἐπιστολὴ τῆς Μακαριότητός του ἡ συνιστώσα τὴν ἐκλογὴν τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς συνιστᾷ αὐτῇ καὶ τὴν λεπτομερεῆ ἐρευναν τῆς καταστάσεως τοῦ θρόνου πρὸ τῆς Ἀρχιερατείας τοῦ μακαρίτου καὶ μετὰ, ὡς καὶ τὰ χρέη ἅτινα ὑπῆρχον πρὶν καὶ ὅσα συνωμολογήθηθησαν κατόπιν, καὶ ἐὰν αὐτὰ τὰ κατόπιν συνομολογήθεντα ἐπιβαρύνουσι τὸν θρόνον. Τοῦτο, νομίζομεν, ἡ Μακαριότης του θὰ γνωρίῃ κάλλιον παντὸς ἄλλου.

Μέχρι τοῦδε ἡ θερμότης τοῦ καλο-
καιρίου ἐνταῦθα δὲν εἶνε ἐπαισθητή,
ἐκτὸς μερικῶν ἡμερῶν καὶ τούτων ὅχι
κατὰ συνέχειαν, ἡ δὲ ὑγεία τῆς πόλεως
μας εὐρίσκεται εἰς καλὸν σημεῖον. Πυ-
ρετοὶ τινες, ἐννοεῖται, δὲν ἦνε δυνατόν
να ἐκπατρισθῶσιν, οὐχ ἥττον ὅμως
εἶνε ἄρκετὰ ἡπιῶν χαρακτήρος.

Χθές, ἔφερον ἐν^απαύθ^α χωρικοὶ ἐκ
τῶν περί^αχωρίων τῶν Βαρωσιῶν βαλ-
σαμῶν ἐνοῦ μοσχάρι δικέφαλον τὸ ὁ-
ποῖον ἐγενήθη δυστυχῶς ἄπινυν. Εἶπε
ἄρκετὰ παράδοξον νὰ τὸ βλέπῃ τις.
Τὰ προσώπα βλέπουν πρὸς τὰ πλά-
για· τῇ κεφαλῇ εἶνε μετὰ τὸ μέτωπον ἐν
πῶρ μέσῳ, ὀφθαλμοὶ τέσσαρει καὶ ὦτα
τρία, τῶν τὰ δύο εἶνε εἰς τὴν φυσικὴν θέσιν
τῶν ποδῶν δ' ἄλλο εἶνε ἐν τῇ θέσει τοῦ
μετώπου εἰς τρόπον ὥστε νὰ θεωρῇται
ὡς οὗς καὶ τοῦ ἐνός προσώπου, ὅταν
βλέπῃ πρὸς τὸ ἐν, καὶ τοῦ ἄλλου, ὅταν ἄλ-
λάξῃ τὴν θέσιν καὶ βλέπῃ τὸ ἄλλο. Καθ'

8λα τᾱλλα εἶνε ἔν. Κατὰ περίεργον
σύμπτωσιν, ὡς ἐμάθομεν παρὰ τῶν
ιδίων χωρικῶν. ὁ πατὴρ τοῦ μοσ-
χαρίου τούτου εἶνε ὁ ἴδιος πατὴρ ἐκεί-
νου, περὶ τοῦ ὁποίου πρό τιнос ἐγράψα-
μεν ὅτι ἐγεννήθη εἰς Λιμνηὰ ἐξάπουν.
Θαυμάσιος καὶ ἄξιος ἰδιατέρας περι-
ποιήσεως ὁ πατὴρ οὗτος τῶν τεράτων!

Καθ' ἡ πληροπορούμεθα οἱ 8—10 δι-
δάσκαλοι Λευκωσίας οἵτινες συνώδευσα-
τοὺς παῖδας εἰς τὸ συμπόσιον τοῦ Μ. Ἀρ-
μοστοῦ ὅπερ περιεγράψαμεν εἰς τὸ πα-
ρελθὸν φύλλον, ἴσταντο ἐπὶ ποδὸς ἐπὶ
3—4 ὥρας κατατρυχόμενοι ὑπὸ πεί-
νης καὶ δίψης. Καλὰ νὰ πάθουν ἅς
ἐφρόντιζον νὰ φορτώσωσι καὶ τοὺς
μαθητὰς καρέκλας, νὰ πάρωσι δὲ καὶ
ἐκεῖνοι τὰς ἰδικὰς των καὶ τὸ ψωμί
ᾧ τὸ καλαθοῦρι. Τι; παντοῦ διδά-
σκαλοι;

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ᾗρξαντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐνταῦθα ἐλλη-
νικοῦ καὶ ἔληξαν χθές. Εἰς αὐτὸ ἐ-
φοίτησαν κατὰ τὸ λῆξαν σχολικὸν ἔτος
μαθηταὶ 83. Ἐξ αὐτῶν οἱ 45 εἶνε ἐκ
τῆς πόλεως οἱ δὲ 38 ἐκ διαφόρων
χωρίων τούτων δὲ πάλιν 15 εἶνε ἐκ
τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Λάρνακος,
15 ἐκ τῶν τῆς Λεμεσοῦ, 4 ἐκ τῶν τῆς
Πάφου, 3 ἐκ τῶν τῆς Κερυνείας καὶ εἰς
ἐκ τῶν τῆς Λευκωσίας. Εἰς τὴν ἀνωτά-
την τάξιν ἐφοίτησαν καὶ ἀπολύονται
οἱ ἐξῆς 9: Νικόλαος Π. Λανίτης Χριστό-
δουλος Σωζόντος, Κωνσταντῖνος Κυρι-
ακοῦ, Νικόλ. Ρωτσιδης, καὶ Σωκράτης
Κ. Πηλαδῆκης ἐκ Λεμεσ-ῶ, Παρασκευ-
ᾶ, Ἰωάννου ἐκ Πάτρων, Νικόλαος πα-
παδόπουλος ἐκ Κάτω δρυός, Γεώρ. χατζῆ
Στυλ. α. εὐ. ἐξ ἱ. γ. Θεοδώρου, καὶ Στυλι-
ανός, χατζῆ Παναγῆ ἐκ Μανδρουῶν.

Αὐριον ἄρχονται αἱ ἐξετάσεις τοῦ
ἀλληλοδιδασκτικοῦ Ἀγ. Νάπιας. Παρα-
καλοῦνται ἅπαντες οἱ γονεῖς καὶ οἱ ἐν-
διαφερόμενοι ὥς καὶ ὅσοι εὐαρεστοῦν-
ται νὰ παραστώσιν εἰς αὐτάς.

Εξ ἁλκω γ' ἐπαρχίων.
 Πρὸ αὐτῶν ἡμερῶν ἀπεβίωσεν ἐν Σκι-
 ρίνῳ τὸ χατῆρ ἡβωρραὺς οὗδε προσηλόμε-
 νον εἰς ἀσθήρῶν ἡλικίαν. Μόλις ὁ
 μαμαρίτης διήνευσε τὰ ἐξέπεμπτα τοῦ αἰ-
 ὄντος!! Ἀφῆκε τέκνα ἔγγονα καὶ δυ-
 σέγγονα. Εἶχε μέγα τέλος ζωῆς σώας
 καὶ ἀκοήν καὶ δραστὴν ἦτο δὲ ὧσα καὶ
 πολῦτιμος προσιώριος ἱστορία τῶν ἐν
 Κύπρῳ συμβάντων.

—Εἰς κάτω Λεύκαρα ἐταβέσθη περιε-
 ρός τῆμας, ἀρχήσας φαίνεται διὰ το-
 μερῶν ἐρωτός, καὶ μυστικῶς, δίδει κατὰ
 δύσυχταν ἐξηγήσιν περὶ τοῦ κακοῦ
 ζεύγους κωλύονσα συγγένεια. Δύο ἡλι-

κλει ηνώθησαν, δαρείσασαι ήμια εις την άλλην ο τι δέν ειχεν έκείνη. Η τες-σαροκορτοούτις νύμφη έχει οδόντας μόνον, (ικανοίς να κοκκαλιάσωσι και τον νυμφιον αυτόν) και στερείται οφθαλμών. άλλ' ο έξηκορτούτης νυμφίος έχει οφθαλμούς δια να θαυμάζη την έρασμίαν σύντροφόν του, και στερείται οδόντων. Τοις εύχόμεθα « και το 3 χρόνου ».

Λευκωσία.— Την παρελθούσαν Κυριακήν ήρξαντο και αι προφορικοί εξέτασεις των μαθητών του έλληνικού, εξέτασθέντων εις τα μαθηματικά και θρησκευτικά. Την παρελθούσαν Τετάρτην έλαβον χώραν και αι του Παρθενωγραφίου γραπτὰ εξέτασεις, διεξαχθείσαι όμως ουχί μετά της δεούσης εποπτείας, διότι αι μαθήτριάι ειργάζοντο άλληλοδοηθόμεναι. Τοις ήλάττωσε κάπως την άξίαν των εξέτασεων ενω πρόοδοι πράγματι υπάρχουν. Εις τας γραπτὰς εξέτασεις πρέπει πάντοτε να κρίνεται έπόπται. Τη παρελθούση εβδομάδι έγένοντο έπίσης αι εξέτασεις του άλληλ. σχολείου άγ. Σάββα άς μετ' ενδιαφέροντος παρηκολούθησαν πολλοί χάριν της έν αυτώ έφαρμογής της νέας μεθόδου, καθ' ήν διδάσκει ο τελειόφοιτος του προτύπου Αθηνών κ. Χ. Παπαδόπουλος. Το άποτέλεσμα ήτο εύχάριστον, διότι μικρά παιδιά έγνώριζον και άνέπτυσσον πράγματα τα όποια μόνον έν τω άλληλ. σχολείω θα έδιδάσκοντο. Καί έν τούτοις οι καρποί της νέας μεθόδου θέλουσι φανή μετά 3—4 έτη όταν εύρεθώσιν όλα τα αναγκαία μέσα.

Λιμνή.—Εις πολλούς και πολλές πτωχάς έδόθη πιστοποιητικήν της πωχίας των υπό του Μ. Αρμουτου όπως παραστώσιν εις Αιγιαρίσμον και λάβωσι παρά των διανομίων της αλεύρου άνα 3 οκάδας (!) Πολλοί όμως πτωχοί και ιδίως πτωχοί γυναίκες, αϊτινες δέν έθεωρήθησαν πτωχοί, περιφέρονται από χωρίον εις χωρίον έπαιτούσαι. Ομάς τούτων (μία δωδεκάς) μεθ' ενός άνδρος ως φύλακος, άφίκορτο και εις Λιμνή άσθματίζονσαι και ήμιθανείς εκ του κόπου και της πείνης. Πολλοί τοιαύται οικογένειαι εκ Αιγιαλούσης έσπορπάθησαν άνα την νήσον ήμίγυμνοι και πειναλέαι. Ατυρον τη αλήθεια πως δέν ένεκρίθη υπό της Κυβερνήσεως ή υπό των άξιοι. Βουλευτών της νήσου προταθείσα ιδέα όπως ή Κυβέρνησις λάβη γενναία υπέρ των θιμάτων τούτων του λιμού μέτρα. Θα έρημιώση ή Αιγιαλούσα και τα περί.

Φοινικάρι.—Του χατζή Κυριακού Ανωτίων και Στεφάνη Μιχαήλ κατέστρεψαν τους κήπους άγνωστοι κακοήργοι. Έφεραν οι κύριοι των κήπων τρία ζώα φορτωμένα διάφορα φυτά εις Λεμεσό και τα έδωκαν εις την Αυτονομίαν, άλλ' ή Αυτονομία, ως γνωστόν, τους ελπεφέντες μου τους κακοήγους και με όνο καλούς μάστρας και τότε να κάμω θαύματα. Του χατζή Ανωτίου χατζή Γαβριήλ έκλεψαν το άλογόν του και επί 8 ημέρας δέν του το έδωκαν έως οδ έπληρώσε τον κόπον των. Του Κουτζίανω η από Ακαπνούν έκλεψαν τους χοίρους και τους έπώλησαν εις άλλο χωρίον, οτε δε τους έβρεν αυτός και ήτοιμάζετο να έλθη να κυνήγη άγριήν έδωκαν εις αυτόν απόδειξιν δια την άξίαν των χοίρων και ήσυχάσεν.

Η Συγκλητική του Καδύ της πρωτεύουσας προς τον Μ. Αρμουτή δια το Ιωβιλάειν της Βασιλίσσης έχει ως εξής.

Έχω την τιμήν να προσφέρω δια της παρούσης μου τα ταπεινά συγχαρητήριά μου επί τη έορτή της πεντακονταετηρίδος της αναβάσεως εις τον θρόνον της Α. Μ. της Χαριτοδρύτου Ανάστης. Μόλις δύνάμει να είπω ότι, χάρις εις τας φιλικάς σχέσεις και ειλικρινή φιλίαν ήτις καθ' όλους τους καιρούς υπήρξε και έξηκολούθησε μεταξύ των σεβαστών Κυβερνήσεων του Σουλτάνου και της Μεγαλειότητός της, ή συμπλήρωσις του πεντηκοστού έτους της βασιλείας της Α. Μ. της Χαριτοδρύτου Ανάστης και ή απόλαυσις έντελούς υγείας είνε πηγή μεγάλης χαράς και εύχαριστήσεως δια τους υπηκόους άμωτέρων των Μοναρχών. και, υπεργρανεύμενος ότι θα γένω μέτοχος ταύτης της γενικής χαράς, έννω τας εύχάς και έγκυβρίους δεήσεις μου με τας του δημοσίου δια την μακροημέρευσιν της πολυτίμου ζωής και καλής υγείας της Α. Μ. και δια την σταθερότητα της ευκλείας και δόξης της Κυβερνήσεως της.

Ευφελούμαι ταύτης της περιστάσεως να έκφράσω τα σεβάσματά μου προς την Υ.Μ. Ε.Ε. ής έχω την τιμήν να ήμαι ο εύπειθέστατος και ταπεινός θεράπων.

Εσσεϊλ Μεχμέτ Ναίης της νήσου Κύπρου.

Πρόκειον συγχαρητήριον εις πρώην έδωθη τω Μ. Αρμουτή υπογεγραμμένον υπό πολλών Όθωμανών.

Καταχωρίζομεν ένταύθα τον Ισολογισμόν του Δημαρχείου ήμών. Έν αυτώ παρατηρούμεν ότι σπουδαίως ήλαττώθη το χρέος του Δημαρχείου μάλιστα κατά την τελευταίαν εξαμηνίαν, διό και από καρδίας συγχαίρομεν τοις νυν ιθύνουσι τα του Δημαρχείου οίτινες μ' όλας τας βελτιώσεις άς έπήνεγκον και τας προσπάθειάς όπως φέρωσι τα πράγματα εις την άρμόζουσαν κανονικότητα ουδαμώς επελάθοντο και του καλλίστου πάντων, της οικονομίας, ής άνευ ούδέν κατορθούται.

Ίσολογισμός έσόδων και έξόδων Δημαρχείου Λεμεσσοῦ Δεκά- τους εξ μηνας λήγοντας την 31ην Δεκεμβρίου 1886.

Έσοδα				Έξοδα			
	Λ.	σελ.	γρ.		Λ.	σελ.	γρ.
Σφαγείον.	389.	16.	6. 1[2]	Υπόλοιπον χρέους από			
Ένοίκια	198.	3.	5. 1[4]	1. Ιουλ. 86.	1613.	11.	6. 1[2]
Χανιάτικα	78.	10.	0.	Μισθοί.	263.	14.	0.
Πεζοδρόμια	9.	13.	0. 1[2]	Νοσοκομείον	150.	8.	6. 1[2]
Πώλησις Νερού	16.	0.	0.	Δημόσια Έργα.	215.	15.	6.
Φόρος Νερού	4.	0.	0.	Έπιχορηγήσεις πτωχών	56.	12.	1.
Πρόστιμα	8.	8.	0.	Φόροι και ένοίκια	60.	9.	5.
Συμβόλαια	2.	1.	3.	Καθαριότης	186.	9.	6. 3[4]
Δημοτικοί Φόροι.	90.	13.	0.	Φωταγώγησις	45.	16.	6.
Νοσηλεία Νοσοκομείου	25.	3.	4. 1[2]	Έλλ. Σχολεία.	40.	0.	0.
Πώλησις Φαρμάκων	1.	4.	1.	Όθ. Σχολεία.	18.	0.	0.
Ρουσσομάττι	347.	17.	6. 3[4]	Ρουσσομάττι	58.	11.	5. 1[2]
Άποθήκη Πετρελαίων	49.	17.	4. 1[2]	Έξοδα θαυμακείου	1.	0.	0.
Διάφορα	32.	8.	4. 1[2]	Ένδυμασία Κλητήρων	6.	8.	4.
	Λ. 1,253.	17.	0. 1[2]	Διάφορα	8.	17.	6. 1[2]
Υπόλοιπον εις έξισωσιν	1,509.	2.	6.	Ρουπινέττα	37.	3.	6. 3[4]
	Λ. 2,762.	19.	6. 1[2]		Λ. 2,762.	19.	6. 1[2]

Δευτέρα Έξαμηνία Λήγουσα την 30ην Ιουνίου 1887.

Έσοδα				Έξοδα			
	Λ.	σελ.	γρ.		Λ.	σελ.	γρ.
Σφαγείον	451.	8.	0.	Υπόλοιπον χρέους από			
Ένοίκια	184.	12.	7. 3[4]	1. Ιανουα. 87.	1,509.	2.	6.
Χανιάτικα	78.	10.	0.	Μισθοί	262.	4.	0.
Πεζοδρόμια	3.	16.	3.	Νοσοκομείον	117.	2.	2. 1[4]
Φόρος Νερού	57.	16.	0.	Δημόσια Έργα.	48.	15.	0. 3[4]
Πρόστιμα	6.	9.	5.	Έπιχορήγ. Πτωχών	75.	15.	3.
Συμβόλαια	3.	9.	0.	Φόροι και Ένοίκια	18.	16.	0. 3[4]
Δημοτ. φόροι	167.	0.	7. 1[4]	Καθαριότης	143.	1.	5. 3[4]
Νοσηλεία Νοσοκομ.	12.	0.	5. 1[2]	Φωταγώγησις	46.	5.	5.
Ρουσσομάττι	315.	12.	1. 1[2]	Έλλ. Σχολεία	40.	0.	0.
Άποθήκη Πετρελ.	54.	3.	4. 1[2]	Όθ. Σχολεία	18.	0.	0.
Διάφορα	52.	7.	5. 3[4]	Ρουσσομάττι	57.	11.	4. 1[2]
Έπιχορηγήσεις Κυβερνήσεως δια Νοσοκομείον	20.	0.	0.	Ένδυμ. Κλητήρων	5.	0.	0.
Έπιχορηγήσεις Δ. Χατζηπαύλου Δημάρχου δια πτωχούς.	6.	0.	0.	Διάφορα	25.	11.	5.
	Λ. 1,413.	6.	4. 1[4]	Έξοδα Έορτής			
Εις Έξισωσιν	1,062.	18.	2. 3[4]	Βασιλίσσης	21.	9.	5.
	Λ. 2,476.	4.	7.	Τόκοι χρέους δι' έν έτος	87.	9.	5.
				Από Έξισωσιν χρέος από 1.			
				Ιουλ. 87.	1,062.	18.	2. 3[4]

